

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 10/2020
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Тајјана Матковић Стефановић, у поступку за заштиту права на суђење у разумном року предлагача „Градитељ – Пројект“ д.о.о. Ковин, поступајући по жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 и 1/20 од 01.06.2020. године, донео је дана 16.09.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача као неоснована и потврђује решење Привредног апелационог суда Р4 и 1/20 од 01.06.2020. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Р4 и 1/20 од 01.06.2020. године, одбијен је као неоснован приговор ради убрзања поступка предлагача у предмету Привредног апелационог суда Иж 1732/19.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законом дозвољених разлога.

Испитујући побијано решење на основу члана 16. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015), одлучено је да жалба није основана.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом у смислу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Привредни апелациони суд је утврдио да је предлагач дана 23.01.2020. године поднео Привредном апелационом суду приговор ради убрзања поступка у предмету Иж 1732/19 са предлогом да се донесе одлука о утврђивању повреде права на суђење у разумном року, наводећи да су списи предмета Привредног суда у Панчеву достављени Привредном апелационом суду дана 13.11.2019. године и да се предмет држи више од 70 дана без икакве одлуке.

Привредни апелациони суд је утврдио да је Привредни суд у Панчеву Ипв (Ив) доставио предмет 81/2019 по жалби извршног повериоца на поступак Привредном апелационом суду; да је случајним компјутерским распоредом додељен у рад судији Горану Савићу и да је заведен под бројем Иж 1732/2019 од 13.11.2019. године; да је одлука по жалби донета дана 30.01.2020. године и да је предмет прослеђен судској пракси дана 31.01.2020. године, а затим и писарници дана 03.02.2020. године. С обзиром на дужину трајања поступка и на мерила предвиђена одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Привредни апелациони суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, будући да укупно трајање поступка од два месеца и 20 дана пред другостепеним судом се не може сматрати поступањем ван разумног рока.

Наведени закључак прихвата и Врховни касациони суд.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије, свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року предвиђена су мерила за оцену трајању суђења у разумном року, тако да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложених чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва и другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права или обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Правилно је Привредни апелациони суд применом наведених мерила закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у предмету Иж 1732/19. Из утврђеног чињеничног стања произилази да се поступак пред другостепеним судом одвијао по редоследу пријема предмета од стране поступајућег судије. Дужина укупног трајања поступка износи два месеца и 20 дана, те се, како правилно закључује Привредни апелациони суд, наведени рок не може посматрати поступањем ван разумног рока. Тачно је да је Законом о извршењу и обезбеђењу чланом 79. став 1. прописано да другостепени суд решењем одбацује, усваја или одбија жалбу у року од 15 дана од дана пријема жалбе, одговора на жалбу и списе предмета и решење отправља у наредна три дана од дана доношења. Међутим, наведени рок се сматра инструктивним, циљним, па је поступање суда усмерено ка постизању истог, а не чини тај рок обавезним. Сходно томе, непоступање суда у року од 15 дана по аутоматизму не доводи до повреде права на суђење у разумном року, ако при томе није доказано да је на страни поступајућег судије било пропуста, што из утврђеног чињеничног стања не произилази. Наиме, поступајући судија је решавао предмет по редоследу пријема.

На основу горе наведеног, одлучено је као у изреци решења, применом члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

С у д и ј а

Татјана Матковић Стефановић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић